

SESTERHENN, BRIGITTE (62): Die Tumfe (0:47:80)

Ich kunnt alsu nit nor nit Huhdeutsch spreche, ich kunnt och kei “K” spreche. Äwver ich wollt et eigentlich immer allen rääch maache. Zom Beispill ming Großeldere, die hatten e groß Grundstöck. Vürre em Huus lävten der Uropa un die Schwester vun minger Oma un die wor ärg fromm, alsu Tant Traudche. Die kom gläuv ich direk nohm leeve Godd. Der wollt ich dann schmeichele. Do ich jo kei “K” spreche kunnt un och kei Huhdeutsch - un die wor perfek en allem, die aal Möhn -, ben ich, wie se Wäsch opgehangen hät, ens hingerher un han gesaht ganz schleimig: “Och, Tante Traudchen, haben Sie aber eine schöne Tumfe!” Ich woss, dat Kump falsch wor, äwver ich woss och nit, wie Schüssel heeß.

Sesterhenn, Brigitte (62): Die Tumfe

ʔiç kɔnt 'ʔalzo nit nuɐ nit 'hoːxdɔytʃ:ɔβɛçŋ ʔiɦ kɔnt ʔox ken kaː ʃɔβɛçŋ ʔɛvə ʔiç vɔld_ət ʔimə
ʔiç fɔld_ət ʔaɪntliç ʔimə ʔalən βɛːç maːxə tʃʊm baɪʃpɪl miŋ 'ɡʁoːsʔɛltən diː hatŋ_ən ɡʁoːsəs
'kʁɔntʃtyk fœxθ ʔim huːs lɛːftŋ dɛ 'ʔuɐ,ʔopa ʔʊn di ʃvɛstɛ fʊn miŋə 'ʔoma ʔʊn di vɔ zɛːɐ zɛɐ
fʁɔm_alzo tant tʁaʊtɦŋ di kɔːm ɡlɔyv_ɦ dʁɛk nɔm leːvən jɔt ʔʊn dɛɐ vɔld_ɪç tan ʃmaɪçəlŋ ʔʊn
dɔ_ɪç ja ken kaː ʃɔβɛçə kɔnt ʔʊn ʔox ken 'hoːxtɔytʃ ʔʊn di vɔː pɛ'fɛkt_ɛn ʔaləm diː ʔaːl møːn
bɪn ʔiç dan ʔalsːə vɛʃ ʔɔpʝəhanə hɛt hiŋə'heːɐ ʔʊn han jəzaːt jants ʃlaɪmiɦ ʔox tantə tʁaʊtɦŋ
haːbm̩ zi_abe ʔaɪnə ʃøːnə tʊmfə ʔiç vɔːs tat kʊmp falʃ vɔɐ ʔɛvə ʔiç vos ʔɔ_'nit vi ʃysəl hiːs
nə